

den Omstændighed, at vi har staaet overfor en overmaade haard og tung Nødvendighed, hvis Mørke ikke endnu i dette Øjeblik er ved at fortage sig. Men naar jeg tænker over det hele, baade tilbage over, hvad vi har overstaaet, og frem over, hvad der endnu kan times os, maa jeg indrømme, at jeg tror ikke meget paa, at det vil blive nogen særlig Sødme for os at tænke tilbage paa de overstandne Besværligheder.

N. Neergaard: Den ærede Ordfører har Ret i, at det er et saare besværligt og meget utaknemmeligt Arbejde, vi her har haft at gøre med de sidste Uger. Imidlertid har der jo været visse Punkter, der har staaet fast under dette Arbejde. Det har staaet fast, hvad vistnok ogsaa alle Ordførerne udtalte, den Gang disse Lovforslag var til første Behandling, at det fornødne skulde dækkes, Behovet skulde dækkes, og da denne Opfattelse er fastslaaet under Udvalgets videre Arbejde, har der naturligvis deri ligget en kraftig Opfordring for os til at søge at komme til Enighed. Jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, at jeg efter det da foreliggende Materiale ikke var i Stand til at se Nødvendigheden af, at Ministeren fik de 25 Mill. Kr. for indeværende Finansaar, som skulde indkomme ved den saakaldte Kvartalsskat. Jeg maa vedblivende mene, men det har nu kun historisk Interesse, at jeg den Gang var berettiget til at have denne Mening. Den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet, men det mener nu jeg. Men Forholdene har forandret sig siden da. Dels har vi faaet en udførlig Dokumentation af, hvad Indenrigsministeriet maa bruge eller mener at maatte bruge i Henhold til bestaaende Love, og denne Dokumentation har unægtelig vist i hvert Tilfælde mig, at Forholdene snarere er mørkere, end de den Gang blev fremstillet af den højtærede Finansminister. Dels er der kommet to nye Kendsgerninger til, som berører indeværende Finansaar, og som det har været umuligt for os ikke at tage Hensyn til. Den ene er den, at der er vedtaget en ny Kornlov. Som det vil erindres, regnede Finansministeren i sit Overslag kun med den da bestaaende Kornlov og ikke med en Kornlov for Høsten 1919. Denne Kornlov har vi nu faaet, og den vil medføre store Udgifter ogsaa for indeværende Finansaar. Dernæst er Lønningslovene, som vel var det egentlige Motiv for Finansministeren til overhovedet at fremsætte denne Række Skattelovforslag, blevet finansielt set yder-

ligere byrdefulde for Staten gennem de Ændringer, som er foretagne af den høje Rigsdag. Disse kan vistnok regnes at ville forøge Statskassens Udgifter med ca. 17 Mill. Kr., og rimeligvis vil dette Tal endda blive forøget, inden vi er naaet helt til Ende med Rækken af Lønningslove, og deraf vil ogsaa en Del falde paa indeværende Finansaar. Dermed er det efter mit Skøn godtgjort, at Finansministeren maa have de 25 Mill. Kr.; jeg vil endog sige, at han efter al Sandsynlighed endda knap vil kunne komme igennem.

Dette har altsaa bevirket, at mine Partifæller og jeg er gaaet med til at ville skaffe disse 25 Millioner til Veje, men vi har vedblivende ment, at det var uheldigt at skaffe dem til Veje gennem den Kvartalsskat, som var foreslaaet af Ministeren, og vore Grunde dertil er berørte i Betænkningen og har i det væsentlige været to. For det første har vi ment, det var en saare uheldig Praksis at komme ind paa, saaledes med et Pennestrøg at sætte vor finansielt set betydningsfuldeste direkte Skat op med $\frac{1}{4}$, og næste Aar maaske med $\frac{2}{4}$; man kan jo tænke sig en videre Udvikling i saa Henseende. Der peges paa, at man gør det i Kommunerne; men denne Sammenligning halter i overordentlig høj Grad, thi Kommunerne har kun visse begrænsede Skattekloder at tage til, hovedsagelig Indtægten af fast Ejendom og Indtægten gennem Formue og Lejlighedsskat. Kommunerne er, naar Behovet i Løbet af et Finansaar viser sig væsentlig større, end man oprindeligt kunde gaa ud fra, afskaarne fra at søge nye ekstraordinære Skatter vedtaget, det har de ingen Myndighed til, de maa forhøje de Skatter, der er til Raadighed for dem, og det vil da særlig være Indkomstskatten, man der falder tilbage paa. Saaledes er Staten ikke stillet. Staten kan gaa en anden og rimeligere Vej, nemlig at vedtage en ny ekstraordinær Skat, som dækker Behovet. Det er den ene Grund. Den anden er den, at vi saglig set heller ikke syntes, at den foreslaaede Kvartalsskat er heldig. Den gik for det første meget langt ned, for Indtægter ned til 1500 Kr. og for Formuer ned til de helt smaa. De smaa Indtægters Købeevne er blevet i saa høj Grad forringet, at det vilde have medført yderst uheldige Konsekvenser at begynde saa langt nede. Og hvad Formuerne angaar, er der jo ved den i December forrige Aar vedtagne ekstraordinære Formueskat lagt en saa overordentlig stor Byrde paa Formuerne og tilvejebragt et saa stærkt Mis-